

NEMZETI ADÓ- ÉS VÁMHIRVATAL
Központi Irányítás
Ügyfélkapcsolati és Tájékoztatási Főosztály
Kelet-budapesti Tájékoztatási Osztály

Iktatószám: 2306714224

Ügyintéző: dr. Balogh Boglárka
Adóazonosító: 25825800-2-42
Ügyszám: 2305082368
Tárgy: tájékoztatás

Pedro Danés Grases
ügyvezető részére

Cintaf Hungary Kft.

Budapest
Benczúr utca 47. 3. em.
1068

Tisztelt Ügyfelünk!

Hivatalunkhoz érkezett megkeresésére az alábbi tájékoztatást adjuk, egyebekben felhívjuk szíves figyelmét arra, hogy fenntartjuk a 2213819040/2016. ügyszámú levelünkben foglaltakat.

Levelében foglaltak szerint cégük temetkezési szolgáltatást és ahhoz kapcsolódó egyéb tevékenységeket végez ügyfelei részére rendszeresen fizetett díj ellenében.

1-2.

Beadványában szereplő **első két kérdése** azzal kapcsolatos, hogy az ügyfelek által fizetett díj tekinthető-e az ügyfelek és munkavállalóik, tagjaik viszonylatában természetbeni juttatásnak vagy adómentes jövedelemnek.

Ezzel kapcsolatban utalni kell a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 1. számú mellékletének 8.6. pont e) alpontjára, amely jogszabályhely alapján a nem pénzben kapott juttatások közül **adómentes az ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott kegyeleti ellátás.**

Fentiekre tekintettel az ügyfelei elhunyt alkalmazottjának, illetve tagjának kegyeleti ellátásának munkáltató által viselt költsége mint adómentes juttatás **nem keletkeztet adó- és járulékkötelezettséget.**

Levelezési cím: 1438 Budapest, Pf.: 512.

Telefon: +36 (1) 434-2786 • Fax: +36 (1) 434-3070

„Kérjük, válaszlevelében szíveskedjék iktatószámunkra hivatkozni és adószámát vagy adóazonosító jelét feltüntetni!”

3.

Következő kérdése arra vonatkozik, hogy **az ügyfelek által fizetett díj ellenértékét** terheli-e általános forgalmi adó.

Levelében kiemeli, hogy a Szolvencia II közösségi irányelv, valamint a - 2015. december 31. napjáig hatályos - biztosítókról és biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény alapján társaságuk tevékenysége nem minősül biztosítási tevékenységnek, hanem kereskedelmi tevékenységet végeznek.

Ahogy a 2213819040/2016. ügyszámú levelünkben is szerepel, az adómentes biztosítási szolgáltatások meghatározásakor elsődlegesen a közösségi joggyakorlatra kell figyelemmel lenni és a nemzeti ágazati jogszabályok csak ennek fényében, ezzel együtt vizsgálandóak.

Kiemelendő továbbá, hogy sem a közös hozzáadott értékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: HÉA irányelv), sem pedig az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) nem határozza meg a biztosítás, illetőleg a viszontbiztosítás fogalmát.

Megjegyezzük, hogy az Áfa tv. 86. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételeknek megfelelő biztosítás, viszontbiztosítás mentes az általános forgalmi adó alól.

A konkrét tevékenység áfa-beli minősítéséhez, illetőleg a biztosítástól való elhatároláshoz segítséget nyújt az Európai Unió Bíróságának esetjoga is. A Bíróság rámutatott arra, hogy az adómentes tevékenységeket megszorítóan kell értelmezni, ugyanis azok főszabály alóli kivételnek minősülnek. Az adómentességek önálló közösségi értelemmel bírnak, azokat nem lehet az egyes nemzeti jogrendszereknek megfelelően tagállamonként eltérően értelmezni.

A Bíróság gyakorlata szerint a biztosítási szolgáltatás lényege, hogy a biztosító előre fizetett biztosítási díj alapján vállalja, hogy a lefedett kockázat bekövetkezése esetén a biztosítottnak a szerződésben előzetesen meghatározott szolgáltatásokat nyújtja.

A Bíróság kimondta, hogy ahhoz, hogy a HÉA irányelv értelmében vett adómentes biztosítási szolgáltatásokról lehessen beszélni, a biztosítási szolgáltatásnak szükségszerűen magában kell foglalnia a biztosítási szolgáltatást nyújtó (biztosítási kockázatot viselő) és a biztosított (azon személy, akinek kockázatát a biztosítás lefedti) jogi kapcsolatát.

Amennyiben ez a feltétel nem teljesül az adott ügylet kapcsán, úgy az ügylet nem lehet adómentes biztosítási, viszontbiztosítási szolgáltatás. Ez az értelmezés egyben azt is jelenti, hogy ahhoz, hogy a szolgáltatást adómentes biztosítási szolgáltatásnak lehessen tekinteni, szükséges a felelősség, vagyis a jogi kapcsolat a végső fogyasztóval.

Jelenleg a biztosítási tevékenységet Magyarországon a 2014. évi LXXXVIII. törvény szabályozza. Az említett jogszabály 2. § (1) bekezdésének f) pontja szerint a törvény hatálya nem terjed ki azon szervezetek tevékenységére, amelyek kizárólag halál esetére vállalják szolgáltatás nyújtását, ha a szolgáltatásokat természetben nyújtják.

Ha a fenti rendezőelvek alapján megállapítható, hogy a beadványában említett tevékenység nem minősül biztosításnak, vagyis az áfamentesség nem alkalmazható, így a szolgáltatást **27**

százalék általános forgalmi adó terheli, figyelemmel az Áfa tv. 82. § (1) bekezdésében foglaltakra.

4.

A temetkezési, kegyeleti szolgáltatás kapcsán felmerült költségek társasági adó-vonzatára szintén irányadóak a korábbi tájékoztatásban foglaltak.

Az ügyfelek részére biztosított szolgáltatás a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. § (7) bekezdésének 3. pontja szerinti **személyi jellegű egyéb kifizetésnek** tekinthető, ugyanis azt a kifizető a természetes személy részére saját elhatározása alapján teljesít, azonban nem tartozik a bérköltség, illetőleg a vállalkozási díj fogalmába.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao tv.) 3. számú melléklet B) része rendelkezik a vállalkozási tevékenység érdekében felmerülő egyes költségekről, illetve ráfordításokról.

A Tao tv. 8. § (1) bekezdés d) pontja szerint az adózás előtti eredményt növeli az a költségként, ráfordításként elszámolt, az adózás előtti eredmény csökkenéseként számításba vett összeg - ideértve az immateriális javak és tárgyi eszközök értékcsökkenési leírását is -, amely nincs összefüggésben a vállalkozási, a bevételszerző tevékenységgel, különös tekintettel a 3. számú mellékletben foglaltakra.

A Tao tv. 8. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában **a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül** különösen az adózó által a vele munkaviszonyban álló magánszemély, illetve vezető tisztségviselője, tevékenységében személyesen közreműködő tagja, valamint az adózóval korábban munkaviszonyban álló, saját jogú nyugdíjas [a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) 4. § f) pont], valamint az említett magánszemélyek közeli hozzátartozója részére személyi jellegű egyéb kifizetésként elszámolt összeg, és az ahhoz kapcsolódó, törvényen alapuló, az államháztartás valamely alrendszere számára történő kötelező befizetés, figyelemmel az 1., 2., 8. és 12. pontban foglaltakra [Tao tv. 3. számú melléklet B) rész 3. pontja].

Ahogy a fentiekből is kiderül, a Tao. tv. nem tesz különbséget aszerint, hogy egy adott kifizetés az Szja tv.-ben adómentességet élvez-e. Az egyetlen elhatárolási szempont a Tao tv. 8. § (1) bekezdés d) pontja kapcsán, hogy a kifizetés a Tao tv. 3. számú melléklet B) rész 3. pontjában meghatározott kedvezményezett körbe tartozó személy részére történt-e. Amennyiben ilyen személy részére történt a kifizetés, annak összege elismert költség, függetlenül attól, hogy az Szja tv. szerinti adómentesség vonatkozik-e rá. Ezen összeggel tehát **nem kell megnövelni az adózás előtti eredményt**.

5.

Levelében utolsó pontban szereplő kérdés arra vonatkozik, hogy miként változik az adó- és járulékfizetési kötelezettség, ha ügyfelük munkavállalója közeli hozzátartozóját is bevonnák a társaság által nyújtott szolgáltatásba.

A közeli hozzátartozónak minősülő személyek körét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 8:1. § 1. pontja sorolja fel. Eszerint közeli hozzátartozó a házastárs, az

egyeneságbeli rokon, az örökbefogadott, a mostoha- és a nevelt gyermek, az örökbefogadó-, a mostoha- és a nevelőszülő és a testvér.

A kérdés kapcsán kiemelendő, hogy amennyiben a közeli hozzátartozó részére az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.6. pont e) alpontja szerinti kegyeleti ellátást nyújtják, vagyis olyan szolgáltatást, amely nem pénzben, de ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott kegyeleti ellátásnak minősül, a szolgáltatás adómentes.

Mivel nem pénzbeli, hanem természetbeni juttatásról van szó, a kegyeleti költségekről a juttató nevére szóló számla szükséges.

Tájékoztatjuk, hogy a kegyeleti ellátás fogalomkörét az adótörvények nem határozzák meg. Az ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott **kegyeleti ellátás adómentessége teljes körű**, a kegyeleti ellátásba beletartoznak az illő eltemetéshez tartozó költségek. Az Szja tv. összeghatárt sem állapít meg, azt egyedül a rendeltetésszerű joggyakorlás [az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (Art.) 1. §] korlátozza be.

Tekintettel arra, hogy a törvény nem köti ki, hogy mely magánszemély mely személytől kaphat adómentesen kegyeleti ellátást, ezért ügyfelük munkavállalója közeli hozzátartozója is részesülhet az ellátásban.

A válaszlevélben részletezettek szakmai véleménynek minősülnek, kötelező jogi erővel nem bírnak.

Budapest, 2018. május „ 17 „

Tisztelettel:

dr. Kovács-Petruska Rita
osztályvezető

Erről értesülnek:
1. a címzett
2. a központi irattár